Οι νέοι σταυρωτές (Απόστολος Παπαδημητρίου)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 14 Απριλίου, 2014

Στην παράδοση της Δύσης το πάθος του Κυρίου μας βιώνεται ως συναισθηματική μέθεξη με αναπαραστάσεις, μεταξύ των οποίων κεντρική είναι αυτή της σταύρωσης. Κάποιοι πιστοί έχουν τάμα να γευθούν έστω με τρόπο μετρίως οδυνηρό το μαρτύριο επί του σταυρού του Σωτήρα μας. Στα πλαίσια ίσως αυτής της παράδοσης εμφανίζονται στις ημέρες μας κατά τις παραμονές του Πάσχα εθελοντές σταυρωτές. Δεν πρόκειται για σιδηρουργούς που θα ετοιμάσουν τα καρφιά, αφού άλλωστε οι πάσχοντες καθ' ομοίωση του Χριστού δεν καρφώνονται, ούτε για ξυλουργούς, που θα ετοιμάσουν τον σταυρό. Οι σταυρωτές αυτοί είναι μορφωμένοι, είναι στοχαστές, είναι διαπρεπείς επιστήμονες, που προβάλλουν στον κόσμο την «επιστημονική αλήθεια», για να τον βοηθήσουν να αποφύγει τις πλάνες! Το ερώτημα, που δεν τίθεται για να απαντηθεί είναι: Γιατί αυτοί δεν εμφανίζονται κάποια άλλη χρονική περίοδο του έτους παρά τις παραμονές του Πάσχα των δυτικών; Και γιατί όλα τα μαζικά μέσα ενημέρωσης (πολύ χαρακτηριστικός ο όρος μαζικά, ώστε να συνειδητοποιήσουμε πώς οι κρατούντες θεωρούν τους λαούς) ενορχηστρωμένα σπεύδουν να προβάλουν την είδηση, δηλαδή τη νέα σταύρωση του Σωτήρα μας με συκοφαντία, που δεν θα άντεχε αν οι λαοί δεν είχαν απολέσει πλήρως τα λογικά και ηθικά αισθητήρια;

Εφέτος χρέη σταυρωτού ανέλαβε η Κάρεν Κίγκ, καθηγήτρια της εκκλησιαστικής ιστορίας στο Harvard Divinity school.
Κατά την Wikipedia η Κιγκ βρίσκεται στην αιχμή της φιλελεύθερης προτεσταντικής θεολογίας. Για να είμαστε ακριβείς το αντιχριστιανικό σύστημα της «νέας τάξης» έφερε σε ευρεία δημοσιότητα **τώρα** εργασία, την οποία παρουσίασε η Κίγκ σε συνέδριο κοπτικών σπουδών τον Σεπτέμβριο του 2012. Στην εργασία με τίτλο «το κατά την σύζυγο του Ιησού ευαγγέλιο» είχε παρουσιαστεί μικρό τεμάχιο παπύρου με κείμενο τριών φράσεων στην κοπτική γλώσσα, το οποίο δώρισε στην ερευνήτρια άγνωστος (πόσο ταιριάζει ο όρος «γνωστός άγνωστος»!) και στο οποίο γίνεται λόγος για τη σύζυγο του Ιησού.

Ας εξετάσουμε κάποια σημεία χωρίς φόβο και χωρίς πάθος. Η καθηγήτρια είναι περιβεβλημένη με το κύρος του πανεπιστημίου του Χάρβαρντ. Πλείστοι όσοι

υποκλίνονται στα «ιερά τέρατα», όπως συνήθως αποκαλούν τους κατά κόσμον καταξιωμένους τα φερέφωνα της διαμόρφωσης της διεθνούς κοινής γνώμης. Όμως τα πανεπιστήμια κύρους έχουν ειδικούς σκοπούς και εξυπηρετούν συγκεκριμένα σχέδια. Το τμήμα πολιτικών επιστημών αποτελεί φυτώριο μελλοντικών ηγετών σε πλείστες όσες χώρες του πλανήτη, προθύμων να υπηρετήσουν τα σχέδια της «νέας τάξης» σε βάρος των λαών τους. Το τμήμα θετικών επιστημών στοχεύει στην αδρανοποίηση της συνείδησης των επιστημόνων, οι οποίοι θα κληθούν στο μέλλον να διεξαγάγουν πειράματα, τα οποία θα οδηγήσουν σε εφαρμογές σε βάρος των λαών και του πλανήτη, που μας φιλοξενεί. Κάποιος επιστήμων προ ετών ανέλαβε να «ανακαλύψει» το γονίδιο της ομοφυλοφιλίας και το «ανακάλυψε» (gaygene), προκειμένου να καμφθούν οι
όποιες αντιρρήσεις στο νομοσχέδιο για τη στράτευση των ομοφυλοφίλων στον στρατό
των ΗΠΑ! Συμπέρασμα: Οι δυνατοί νόες δεν είναι και ηθικά αναστήματα. Πέραν αυτού είναι γνωστό ότι στα πανεπιστήμια κύρους δρουν μυστικές αποκρυφιστικές λέσχες με προσανατολισμό σαφώς εχθρικό προς τη χριστιανική πίστη.

Η
εν λόγω κυρία βρίσκεται στην πρωτοπορεία της «φιλελεύθερης» προτεσταντικής θεολογίας. Αλλά ο προτεσταντισμός σε μεγάλο του τμήμα δεν έχει πλέον καν θεολογία. Έχει αμφισβητήσει τα πάντα και θα μπορούσαμε να τον χαρακτηρίσουμε αντιχριστιανικό χριστιανισμό. «Επίσκοποί» του κατά καιρούς αμφισβητούν τη θεότητα του Χριστού, άλλοι τάσσονται υπέρ της ομοφυλοφιλίας και του γάμου ομοφυλοφίλων, άλλοι θεωρούν μείζον θέμα την είσοδο γυναικών στον κλήρο. Η κυρία
είναι πιθανόν πρόθυμη να υποστηρίξει το οτιδήποτε, αρκεί να δρέπει δάφνες και αξιώματα στους κύκλους του πανεπιστημίου.

Το
Βατικανό αντέδρασε δια του πάπα χαρακτηρίζοντας το κείμενο πλαστό, όπως και ο γράφων πιστεύει. Παρ’ αυτά η αντίδραση υπήρξε ατυχής, επειδή από τον καθολικισμό απουσιάζει η ορθή μαρτυρία, η τόσο απαραίτητη για να συγκινηθεί η κοινή γνώμη. Οι επαΐοντες πέρασαν στην αντεπίθεση τονίζοντας τη γνησιότητα, όπως κατ’ αυτούς προκύπτει από τα πορίσματα των μεθόδων χρονολόγησης που εφαρμόστηκαν για να διαπιστωθεί η παλαιότητα του παπύρου. Ποιόν θα πιστέψει η κοινή γνώμη; Ασφαλώς τους επιστήμονες. Όχι πρωτίστως επειδή γνωρίζει αλλά επειδή αγνοεί. Λίγοι γνωρίζουν περί μεθόδων χρονολόγησης και ελάχιστοι περί του πόσο αυθαίρετες είναι αρκετές από τις προϋποθέσεις, ώστε τα εξαγόμενα αποτελέσματα να είναι αξιόπιστα. Αν οι επιστήμονες έχουν περιβληθεί με κύρος και θαυμασμό είναι ακριβώς επειδή οι πλείστοι αγνοούν τις απάτες στον χώρο της επιστήμης. Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση κύριος λόγος αποδοχής του γνησίου του γραφομένου στον πάπυρο είναι ο διακαής πόθος πολλών «χριστιανών», καθώς

τους λοιπούς αφήνει αδιάφορους το εύρημα, να είναι γνήσιο. Θέλουν να συρρεύσουν στον τόπο, όπου η καθηγήτρια Κίγκ του συγχρόνου φαρισαϊκού κατεστημένου σταυρώνει τον Χριστό και να παρακολουθήσουν με ικανοποίηση το πάθος του Σωτήρα
μας! Δεν υπήρξε κάποιος σε ελληνικό τηλεοπτικό σταθμό να υποδείξει πως αυτό δεν είναι είδηση για αναμετάδοση! Απεναντίας θα κόπτονται οι υπεύθυνοι για την υπηρεσία τους στην ελευθερία της διακίνησης των ιδεών, των ιδεών των αντιχρίστων δυνάμεων του κόσμου τούτου. Έτσι θα αισθάνονται ικανοποίηση καθώς πολύ θα συζητηθεί το θέμα, όπως και άλλα προηγούμενα.

Η
Εκκλησία μας, που ορθοτομεί τον λόγο της αλήθειας δύο χιλιετίες δεν θορυβείται από τα τεχνάσματα αυτά του διαβόλου. Αλλοίμονο αν η αλήθεια της πίστης μας έχει την ανάγκη από κάποια επιστημονική επιβεβαίωση, την οποία εναγωνίως ανεζήτησαν πολλοί στη Δύση από τότε που άρχισε με γοργό ρυθμό να αναπτύσσεται η επιστήμη, ή αν διατρέχει τον κίνδυνο να καταρριφθεί από την επελαύνουσα επιστημονική έρευνα. Η πίστη είναι υπέρ την επιστήμη, η οποία κατά καιρούς υπηρετείται από δολίους ερευνητές πρόθυμους, όπως γράψαμε να υπηρετήσουν τον οποιοδήποτε σκοπό
από ταπεινά ελατήρια. Ο Χριστός θα μένει διαρκώς στο προσκήνιο της ιστορίας και θα θέτει σ’ όλους εμάς το ερώτημα: Τίς ελέγχει με περί αμαρτίας. Ο ιστορικός Ιησούς παρεδόθη σε μας από τους Αποστόλους, που κατέγραψαν μικρό τμήμα του επί γης βίου του, τους μάρτυρες, τους Πατέρες της Εκκλησίας, που εθεολόγησαν, τους πιστούς, που αγωνίστηκαν να εναρμονίσουν τον βίο τους με τη διδασκαλία Του. Οι αντίχριστες δυνάμεις δεν έλειψαν από καμμιά εποχή. Όλες καυχήθηκαν ότι συνέτριψαν τον Χριστό. Κάποιοι είχαν φθάσει στην άρνηση της ιστορικότητας του προσώπου Του! Όλοι χάθηκαν από το προσκήνιο της ιστορίας. Ας αναφέρουμε ένα από
τα πρόσφατα συμβάντα: Ποιος θυμάται τον «κώδικα Νταβίντσι». Η μόνη επιτυχία του
συγγραφέα, του οποίου το όνομα μου διαφεύγει, είναι ότι εξασφάλισε ένα σημαντικό ποσόν από την άκρως επιτυχή κυκλοφορία του φληναφήματός του.

Θα
έρθουν και άλλοι και άλλοι μετά την καθηγήτρια του Χάρβαρντ. Για όλους αυτούς ισχύει το «όψονται εις ον εξεκέντησαν»!

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»